

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 191 τῆς 11ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962

ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἀριθμὸς 7

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΝ- ΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ), 1962

Τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐκδίδει ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ἀρθροῦ 135 τοῦ Συντάγματος τὸν παρόντα Διαδικαστικὸν Κανονισμόν :

1. Ὁ παρὼν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ Διάδικαστικὸς Κανονισμὸς τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου (Τροποποιητικός), 1962, καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, 1962 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς ὁ «βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»)· ὁ βασικὸς δὲ Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς καὶ ὁ παρὼν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρωνται ὡς ὁ Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς :
Παράρτημα
Ἀρ. 3,
21.4.1962.

2. Ἡ παράγραφος (1) τοῦ κανονισμοῦ 2 τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐνθέσεως ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τοῦ ἀκολουθοῦ ὀρισμοῦ :

«Ἐισηγητῆς» σημαίνει Ἐισηγητὴν τοῦ Δικαστηρίου διορισθέντα δυνάμει τῶν προνοιῶν τοῦ περὶ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου (Ἐισηγηταὶ) Νόμου, 1962».

3. Ὁ κανονισμὸς 9 τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ κανονισμοῦ :

«9.—(1) Εἰς περιπτώσεις διαδικασίας συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 146 τὸ Δικαστήριον ἢ οἰοιδῆποτε δύο Δικασταὶ ἐνεργοῦντες ἐκ συμφώνου, δύναται νὰ διατάξωσιν ὅπως διεξαχθῆ Προσαγωγή τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον Δικαστοῦ ἢ Ἐισηγητοῦ.

Ἡ τοιαύτη διαταγὴ δύναται νὰ ἀκυρωθῆ ἢ νὰ τροποποιηθῆ καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο.

(2) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Προσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως ἕκαστος διάδικος δεόν νὰ ἀναπτύξη τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ καὶ νὰ προσαγάγῃ οἰανδῆποτε ὑπάρχουσαν γραπτὴν ἢ προφορικὴν μαρτυρίαν ὑποστηρίζουσαν ταύτην.

Ἐάν Δικαστής ἢ Εἰσηγητής ἐπιλαμβανόμενος ὑποθέσεως τινος κρίνη ὅτι ἐγείρεται ἐν αὐτῇ νομικόν τι θέμα, δι' ἀποφάσεως δὲ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου προδικαστικῶς ἐπὶ τούτου δυνατόν νὰ διεγινώσκετο ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἢ οἰονδῆποτε συγκεκριμένον μέρος αὐτῆς, ὁ τοιοῦτος Δικαστής ἢ Εἰσηγητής δύναται κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ παραπέμψῃ τὸ τοιοῦτον νομικὸν θέμα πρὸς τὸ Δικαστήριον δι' ἀπόφασιν ἀναστέλλον τὴν περαιτέρω διαδικασίαν τῆς Προσαγωγῆς ἄχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τούτου.

(3) Μετὰ τὴν προσαγωγήν ὑποθέσεως τινος ὁ ἐπιληφθεὶς ταύτης Δικαστής ἢ Εἰσηγητής δέον νὰ συντάξῃ ἔγγραφον Ἐκθεσιν τῆς Ὑποθέσεως περιλαμβάνουσαν τὴν προβληθεῖσαν ἐπιχειρηματολογία, τὴν προσαχθεῖσαν μαρτυρίαν ὡς καὶ τὰ χρῆζοντα ἀποφάσεως ἐπιδίκα θέματα.

Ὅσάκις Προσαγωγή τις μέλλει νὰ διεξαχθῇ ἐνώπιον Εἰσηγητοῦ ἢ συμφώνως τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐκδοθεῖσα διαταγή δύναται νὰ ὀρίξῃ ὅπως ἢ Ἐκθεσις τῆς Ὑποθέσεως δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὴν γνώμην τοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῶν μελλόντων νὰ ἀποφασισθῶσιν ἐπιδίκων θεμάτων.

(4) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 134 ἢ ἀκρόασις τῆς ὑποθέσεως θὰ διεξαχθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου εἰς ἡμερομηνίαν ὀρισθησομένην δι' ἔγγραφου εἰδοποιήσεως πρὸς τοὺς διαδίκους συνοδευομένης ὑπὸ ἀντιγράφου τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ὑποθέσεως.

(5) Ἡ ἀκρόασις τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου θὰ περιορίζηται εἰς ἀγορεύσεις ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων ἐπὶ τῇ θάσει τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ὑποθέσεως.

Τὸ Δικαστήριον ὅμως εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε τῇ αἰτήσῃ οἰουδήποτε διαδίκου δύναται—

- (α) νὰ ἐξετάξῃ οἰονδῆποτε ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ Ἐκθεσις τῆς Ὑποθέσεως δὲν ἔχει δεόντως συνταχθῆ
- (β) νὰ διατάτῃ τὴν ἀκρόασιν περαιτέρω μαρτυρίας
- (γ) νὰ διατάτῃ τὴν ἐπανακρόασιν μαρτυρίας ἢ ἡ ἀκουσθείσης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Προσαγωγῆς
- (δ) νὰ διατάτῃ τὴν ἀκρόασιν ἀγορεύσεων ἐπὶ οἰουδήποτε ἐπιδίκου θέματος μὴ περιλαμβανομένου ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Ὑποθέσεως.

Ἐγγραφὸς εἰδοποιήσις περὶ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως παραθέτουσα πλήρως τοὺς λόγους, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη βασίζεται, δέον νὰ καταχωρίζηται παρὰ τῇ Γραμματεῖα καὶ ἀντίγραφον ταύτης νὰ παραδίδηται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος πρὸς ὅλους τοὺς διαδίκους ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦλάχιστον πέντε (5) ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀκροάσεως τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

(6) Αἱ πρόνοιαι τῆς παραγράφου (2) τοῦ κανονισμοῦ 10 τοῦ παρόντος Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ δέον νὰ ἐφαρμόζωνται τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ὡσάκις Δικαστής ἢ Εἰσηγητής ἐπιλαμβάνηται ὑποθέσεως τινος δυνάμει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

(7) Ὁ Εἰσηγητής, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται Προσαγωγή τις δυνάμει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, κέκτηται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς τοιαύτης Προσαγωγῆς ὅλας τὰς ἐξουσίας καὶ τὰ καθήκοντα Δικαστοῦ, συμφώνως πρὸς

π
ἢ
φ
ἐτ
λ
γ

11

M.

τοὺς κανονισμοὺς 11, 12, 14, 18, 19 καὶ 22 τοῦ παρόντος Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ, οἰαδήποτε δὲ μνεῖα Δικαστοῦ εἰς τοὺς ἐν λόγῳ κανονισμοὺς καὶ εἰς τὸν κανονισμὸν 20 θὰ θεωρῆται ὡς περιλαμβανούσα Εἰσηγητὴν ἐπιλαμβανόμενον ὑποθέσεώς τινος συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα κανονισμὸν.»

4. Οἰαδήποτε Προσαγωγή διαταχθεῖσα ἢ ἀρξαμένη, συμφώνως πρὸς τὸν καταργηθέντα κανονισμὸν 9, θὰ θεωρῆται ὡς διαταχθεῖσα ἢ ἀρξαμένη, καὶ θὰ συνεχίζεται μέχρις ἀποπερατώσεως αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς προνοίας τοῦ νέου κανονισμοῦ 9 τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ προηγουμένῳ κανονισμῷ.

5. Ὁ κανονισμὸς 22 τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ ἐνθέσεως τῶν λέξεων «ἢ τοῦ ἐπιλαμβανομένου τῆς ὑποθέσεως Δικαστοῦ ἢ Εἰσηγητοῦ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως».

6. Ὁ παρὼν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1962.

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ταύτην τὴν 10ην ἡμέραν τοῦ Ὀκτωβρίου 1962.

Καθηγητῆς Δρ. ΕΡΝΣΤ ΦΟΡΣΤΧΩΦ,
Πρόεδρος.

Μ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ,
Δικαστῆς.

Μ. Ν. ΜΟΥΝΗΡ,
Δικαστῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 196 τῆς 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962

ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἀριθμὸς 8

Ο ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΩΣ ΑΓΡΟΤΩΝ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1962.

Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς δυνάμει τῶν Ἀρθρῶν 3 (5) καὶ 19.

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν ἄς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον περιβέβληται δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (5) τοῦ Ἀρθροῦ 3 καὶ τοῦ Ἀρθροῦ 19 τοῦ περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν Νόμου τοῦ 1962 καὶ τοῦ Ἀρθροῦ 163 τοῦ Συντάγματος, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον διὰ τοῦ παρόντος ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον διαδικαστικὸν κανονισμὸν :

1. Ὁ παρῶν διαδικαστικὸς κανονισμὸς θὰ ἀναφέρεται ὡς ὁ περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν (ὕπ' ἀριθμὸν 2) διαδικαστικὸς κανονισμὸς τοῦ 1962, καὶ θὰ ἀναγινώσκειται ὁμοῦ μετὰ τὸν περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν (Προσωρινὸν) διαδικαστικὸν κανονισμὸν τοῦ 1962.

2.—(1) Εἰς τὸν παρόντα διαδικαστικὸν κανονισμὸν ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀντίθετος ἔννοια—

«Δικαστήριον» σημαίνει τὸ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου συσταθὲν Δικαστήριον·

«Ὁ Νόμος» σημαίνει τὸν περὶ Ἀνακουφίσεως Ἀγροτῶν Ὁφειλετῶν Νόμον τοῦ 1962·

«Πιστοποιημένον ἀντίγραφον» σημαίνει ἀντίγραφον ἢ μετάφρασιν οἰοῦδήποτε ἐγγράφου φυλασσομένου ἢ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Πρωτοκολλητείου τοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον πιστοποιεῖται ὡς πιστὸν ἀντίγραφον ἢ μετάφρασιν ὑπὸ λειτουργοῦ τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

(2) Ὁ περὶ Ἑρμηνείας Νόμος θὰ ἐφαρμόζεται διὰ σκοποῦς ἑρμηνείας τοῦ παρόντος διαδικαστικοῦ κανονισμοῦ καθ' ὃν τρόπον ἐφαρμόζεται διὰ τὴν ἑρμηνείαν Νόμου. Κεφ. 1.

3. Μετὰ τὴν καταχώρησιν αἰτήσεως ὑπὸ ὀφειλέτου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀρθροῦ 8 τοῦ Νόμου, τὸ Δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν αἰτήσεως διαδίκου τινὸς νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα ἐπιβαρύνσεως (attachment) τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἅμα τῇ ἐκδόσει τούτου ἢ τοιαύτη ἀκίνητος ἰδιοκτησία θὰ θεωρῆται